

Croatian
The Entombment
57-0420

SAHRANA

Jeffersonville, Indiana, SAD
20. travnja 1957.

www.messagehub.info

William Marrion Branham

„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

SAHRANA

1 Blagoslovljeni nebeski Oče, s prisutnošću Duha Svetog koja je već ovdje, pristupamo Tvojim svetom Riječi. Iako s lošim glasom pokušavam se suzdržavati i izgovarati riječi sporo i staloženo koliko samo mogu, molim Tvoje božansko vodstvo i pomazanje Duha Svetog da se pokrene među nama noćas. A može li On koji je svepristuran, može li On uzeti Božju Riječ i dati je svakom srcu, upravo prema našim potrebama. Neka bi nas On hranio večeras dobrim Božjim stvarima.

A noćas, dok govorimo o Riječi, neka bi nam srca bila miljama duboko u Golgoti gdje je Isus platio svedovoljnu cijenu koju je zahtijevao Božji veliki sud od Edenskog vrta. A možemo li danas shvatiti da smo slobodno opravdani Njegovim uskrsnućem i Njegovom smrću, sahranom i uskrsnućem.

2 A noćas mi više nismo od svijeta, jer smo otkupljeni cijenom dragocjene Krvi Sina Božjeg. Neka bismo se zahvalnim srcima okrenuli k Tebi noćas svim umom i snagom, i... koja je u nama, i služili Tebi čistim, neukaljanim srcima.

Daruj noćas, Oče, ako su ovdje neki koji Te ne poznaju u oproštenju svojih grijeha, neka bi ove noći ponizno došli križu i tamo ispovjedili svoje grijeha Bogu koji je pravedan i oprašta. I neka bi ovo bila velika noć za sve nas. Mi to molimo u Ime Tvog Sina, Gospoda Isusa. Amen.

3 Evo, mi shvaćamo da nema nikoga na zemlji tko je u mogućnosti dostatno uzeti Božju Riječ i otkriti Je, jer je Riječ napisana po inspiraciji. Duh Sveti je Autor Riječi.

I dok se na nebu tražio netko da uzme Knjigu i razlomi Pečate, nije pronađen nitko na nebu, niti na zemlji, niti ispod zemlje, tko bi bio dostojan razlomiti Pečate ili uopće pogledati na Knjigu. A tamo je bilo Janje koje je bilo zaklano prije postanka svijeta, a On je došao i uzeo Knjigu iz ruke Onoga koji je sjedio na prijestolju, i razlomio Pečate, i otvorio Riječ.

A mi noćas vjerujemo i imamo povjerenja u Njega da će On otvoriti Riječ nama. A sad dok čitam iz 2. poglavlja Djela...

4 Kao što sam iznio, prve noći bio je Drugi dolazak i - Gospoda Isusa, što je bilo u srijedu. A u četvrtak navečer bila je Svedovoljna Žrtva. A u petak navečer bilo je o Svedovoljnom Pomirenju: Savršeni... Jeste li uhvatili to sinoć? Savršeni, kako možemo biti potpuno bez krivice i savršeni u Božjim očima. A večeras je o "Sahrani". A sutra "Uskrsnuće", upravo po redoslijedu dana.

5 Evo, odabrao sam noćas za čitanje iz Pisma iz Knjige Djela, 2. poglavlje i stihovi 25., 26. i 27., uključen. A čitamo ovo... Petar govori:

David... ta David za nj kaže: Gospodin mi je neprestance pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem.

Stog mi se raduje srce i kliče jezik; štoviše, i tijelo će mi počivati u nadi

Jer mi nećeš ostaviti dušu u paklu niti dopustiti da Svetac tvoj ugleda raspadanje.

Kako divan tekst za noćas, da dobijemo predodžbu Njega u grobu.

6 Prva stvar na koju želimo pog... privući vašu pažnju jest nepogrešivost Božje Riječi. Bog drži Svoju Riječ do slova. A noćas želimo koncentrirati svoje misli na to da Bog drži Svoju Riječ. Možemo biti sigurni da je Istina sve što je Bog rekao u Svojoj Riječi. A vjera ne počiva na živom pijesku ljudskih ideja ili ljudske teologije, već u konačnici počiva na nepomičnoj stijeni Božje vječne Riječi - Riječi.

Ako je Bog to rekao, to je zauvijek istina. On to nikad ne može povući i reći: "Nisam tako mislio." Ja mogu reći nešto i vi možete reći nešto, a onda smo skloni tome da to moramo povući jer smo to rekli najbolje što smo znali i najbolje što smo mogli. Ali onda, Bog se toliko razlikuje od nas. On je beskonačan, stoga On ne kaže nešto osim ako je to apsolutno savršeno. On to nikada ne mora povući. Nikad se ne mora ispričati zbog onog što je rekao. To zauvijek ostaje istina.

7 Čak i za Isusa u ovim velikim danima koje slavimo, kad je Bog uistinu ubio Svog Sina za grijeha svijeta, bilo je možda i tisuće godina prije nego su temelji uopće postavljeni. Bog je izgovorio Riječ, a to je gotov proizvod na nebu kad Bog to kaže. Već je gotovo. O, kad bismo samo mogli shvatiti što to znači, koliko bismo samo drugačiji ljudi bili. Vidjeti u Njegovim Knjigama sud koji je postavljen ovdje za nepokorne, to bi navelo čovjeka da se preispituje iz sata u sat, a navelo bi pravedne da se vesele iz sata u sat kad čitaju blagoslove koje je Bog obećao vjernima. A mi možemo biti sigurni da će se svaka Riječ ispuniti. Samo usidrimo svoje duše na to. Uvijek je bilo tako.

8 Kad je Bog progovorio Noi još davno u prepotopnom svijetu, možda i prije nego je Biblija uopće napisana (ili barem ova Biblija da je napisana), Bog je rekao Noi da dolazi oluja i da će vode prekriti zemlju. A bez i jednog dokaza da će se to dogoditi, sve je bilo jako suprotno, Noa pokrenut strahom izgradio je korablju, pripremio je. To je bilo za spasenje njegovog domaćinstva i njega. Bog ga nikada nije iznevjerio jer je to bila Njegova Riječ. Moralo se dogoditi kad je Bog rekao da će se dogoditi.

9 Evo, kad je Job, najstarija Knjiga u Bibliji koja je napisana vjerojatno

prije nego je napisan Postanak, a uključena je u Bibliju... I Mojsije je napisao Postanak. Job u svojoj Knjizi, on je svečano počivao na obećanju koje mu je Bog dao. I on je stajao uz svoju žrtvu paljenicu bez straha u srcu. Znao je da ono što je Bog rekao, da Bog može izvršiti. I kad se sve činilo suprotno, Job je čvrsto stajao jer je Božje obećanje bilo čvrsto. Bog je obećao Jobu i Job je počivao na tom obećanju.

10 O, kad bi crkva ikad mogla doći do tog mjesta da može svečano počivati na Božjoj vječnoj Riječi da je istina, kakva razlika bi tu bila, kakva korekcija bi tu bila, kakvo odsijecanje bi tu bilo, kakva radost bi tu bila, kakva sila bi tu bila, kad bi ljudi i žene uzeli Boga za nominalnu vrijednost, što je On rekao istina je. Bez obzira kakvima se čine okolnosti, to nema nikakve veze s tim. Bog je tako rekao, to sve stavlja na svoje mjesto.

A Job, dok je bio u najvećem iskušenju od svih svojih iskustava, kad je smatran u prisutnosti Božjoj kao pravednik. Čak je i Bog rekao da je savršen. Nije bilo čovjeka na zemlji kao on. A Sotona je dobio privilegiju da ga može kušati. Rekao je: "Načinit ću da Te prokune u lice."

I on je skoro oduzeo Jobu život, i učinio bi to, ali je Bog povukao granicu, rekavši: "Možeš mu učiniti bilo što, ali mu nemoj oduzeti život."

11 Onda, dok je Job stajao u samoj kušnji u kritičnom trenutku, rekao je: "Znam da moj Izbavitelj živi i u posljednji dan On će na zemlju stati. Mada i crvi unište ovo tijelo, ipak ću u svome tijelu Boga gledati." Bez obzira koliko se činilo tamno i koliko se činilo nestvarno, bilo je nešto na što je Job usidrio svoju dušu: Božje vječno obećanje. O, kad bismo mi samo mogli učiniti to. Zapazite, on je počivao na obećanju: "Znam da moj Izbavitelj živi."

I želim da zapazite, nadalje želim reći da je Job specificirao svoje mjesto sahrane. I kad je Job umro, sahranjen je tamo.

12 Bio je još jedan čovjek po imenu Abraham koji je držao Boga za Njegovu Riječ. A on je vjerovao Bogu i nazivao je stvari koje su bile suprotne obećanju koje mu je Bog dao, kao da nisu. On je držao Boga za Njegovu Riječ. I kad su dani prošli, i tjedni i mjeseci, a čak su prošle i godine, to nikad nije zbunilo Abrahama ni malo. Biblija kaže: "Ali pred Božjim obećanjem nije nevjeran dvoumio, nego je bi vjeran dajući slavu Bogu."

Kad se sve činilo, svaki dan, jednostavno je postajalo sve teže svaki dan, ali umjesto da je postajao slabiji, Job je postajao sve jači svakim danom. O, kakvu blagoslovljenu sigurnost mi imamo. Kad se čini da poteškoće postaju sve veće i čine stvari koje je Bog obećao nemogućima, umjesto da skrenemo natrag u svijet, trebali bismo stajati još čvršće nego smo ikad stajali na OVAKO GOVORI GOSPOD. To bi trebalo riješiti sve kad

Bog kaže nešto.

13 A Abraham je nazvao stvari koje su bile kao da ih nema jer su bile u suprotnosti s Riječi. A kad je Abraham izgubio svoju dragu ženu, Saru, nakon što su mnoge godine živjeli zajedno, kupio je komad zemlje blizu mjesta gdje je Job sahranjen, i sahranio je Saru. Pitajte se zašto? Oni su bili proroci. Vidjeli su. Kontaktirali su Boga. I sada, kad je Abraham umro, bio je sahranjen sa Sarom.

Eto, on nije htio da mu ti ljudi daju taj komad zemlje. On ga je kupio pred svjedocima. Kako divan tip krštenja. On ga je kupio pred svjedocima, da je to njegov posjed. O, na taj način pravi vjernik treba doći, ne zavući se u kut, već stati pred svjedoke: "Ja sam svjedok Gospoda Isusa i Duha Svetog, i njegovih velikih djela," i još mnogo toga dok gledamo kako dolaze zli dani.

14 A onda kad je Abrahamov sin, što je bio Izak, obećano je da će mu biti dan... A kad je Izak umro, on je sahranjen s Abrahamom. A Izak je dobio Jakova.

A kad je Jakov umro skroz dolje u Egiptu... Ali zapazite, prije nego je umro, rekao je svom sinu proroku Josipu: "Dođi ovdje, sine, i stavi ruku na moj hromi kuk." Jer, sjetite se kako je hramao zato što je Anđeo Gospodnji dotakao njegov kuk i on je šepao od tog dana nadalje. Rekao je: "Stavi ruku na moj kuk i zakuni mi se Bogom naših otaca da me nećeš sahraniti ovdje u Egiptu." Zašto? O, oni su imali Riječ. Imali su otkrivenje.

15 I mogu li se zaustaviti ovdje reći da je crkva živog Boga izgrađena na božanskom otkrivenju. Ne na denominaciji, organizacijama, ne na učenjima i doktrinama, već na duhovno otkrivenoj istini živog Boga.

Abel je imao to u Edenskom vrtu kad je crkva počela. Kako je on znao da treba prinijeti janje? Zašto on nije prinio voće poput Kajina? Ali, njemu je to bilo otkriveno.

Isus je jednom govoreći rekao: "Što ljudi kažu tko sam ja, Sin čovječji?"

"Neki kažu da si Mojsije i Ilija, i tako dalje."

On je rekao: "Ali za koga me vi držite?"

Vidite, ne počiva na nečemu što netko drugi misli. To je ono za što znate da je istina. "Što ti kažeš?" To pitanje trebalo bi biti stavljeno pred lice svakog od nas noćas: "Što ti kažeš?"

A Petar je brzo odgovorio bez odugovlačenja. Rekao je: "Ti si Krist, Sin Boga živoga."

A Isus Koji je poznavao tajne svih srca, jer je On bio nitko drugi već Jahve objavljen u tijelu, i On je rekao: "Blago tebi Šimune, Jonin sine, jer

sobom svojim kućama, i usidri je duboko u njihovim srcima. Neka bi živjeli na Božjoj Riječi. Daruj to, Oče, jer to molimo u Kristovom Imenu. Amen.

vratiti Kristu noćas, da sutra bude novo uskrsnuće za mene." Hoćete li podići ruke? Dignite ruku. Recite: "Smiluj mi se. Želim sada doći." Hoćete li učiniti to? Podignite ruku, recite: "Bio sam povratnik u grijeh, ali noćas..." Neka vas Bog blagoslovi, gospođo. Neka vas Bog blagoslovi. To je dobro.

"Prihvatit ću Krista za svog osobnog Spasitelja. Prihvatit ću Ga noćas. Mnogo godina lutao sam od Boga, ali sad se vraćam doma." Hoćete li Ga prihvatiti večeras da ovo bude novo uskrsnuće vama, da vaš stari život može završiti?

54 Ova gospođa dolazi k oltaru ispovjediti i stati. Želi li netko drugi zauzeti svoje mjesto ovdje, doći ovdje s njom na svoju ispovijed? Hoćete li ustati i prići oltaru, također. Oltar je otvoren. Zasigurno. Dođite gore upravo sada. Ako želite stati ovdje i moliti se, to je potpuno u redu. Dođite. Hoćete li doći? Prema ispovijedanju vaše vjere, prema vašoj vjeri u Sina Božjeg, hoćete li doći sada? U redu.

Na vama je, zapamtite. Vi ste ti. Jesi li grješnik? Jesi li povratnik u grijeh? Jesi li hladan i udaljen od Krista? Želiš li iznova ustati s Njim sada, početi život iznova? Što je s vama, muževi i žene koji ste bili u svađi dugo vremena, svađali se doma? Hoćete li doći i ispraviti to pred Bogom i međusobno sada? Neka Uskrs uistinu bude Uskrs vama. Započnite novi dom.

55 Što je s vama koji nikad niste, koji nikad niste imali molitvu u svojoj kući. Samo biste došli doma iz crkve i pokušali živjeti najbolje što ste mogli. Nikad niste okupljali obitelj i molili se. Zato imamo maloljetničku delikvenciju i takve stvari. Zato su američki domovi rastrgani. Zar nećete doći, početi iznova večeras? Hoćete li učiniti to? Pozvani ste. Zapamtite, ja sam sad vaš propovjednik. Onog dana bit ću svjedok. Dok smo pognutih glava, onda, sada za molitvu.

56 Naš blagoslovljeni nebeski Oče, noćas prinosimo Tebi ovaj auditorij u najsvečanijoj svetoj svečanosti što znamo kako. Ponizno pristupamo Tvom prijestolju. I nakon ove propovijedi noćas, te - te velike sahrane, On nije tiho ležao. Njegova duša je otišla u područja i dovršila Božji posao kojeg je bio određen dovršiti. A sutra ujutro, naći ćemo gdje je On otišao kroz područja iznad, pobijedio sve u Svom uskrsnuću. Ali On je izišao na Uskrsnje jutro za naše opravdanje. A nalazimo da je On poslao nazad Duha Svetog da osudi grješnog čovjeka.

I mi molimo noćas, Gospode, da se sjetiš onih koji su podigli ruke. Neka bi njihova odluka bila iz njihovog srca noćas, da su primili Tebe i vjerovali Tebi, i neka bi bili zapečaćeni Pečatom obećanja noćas, Duhom Svetim. Daruj to, Oče. Jer ih predajemo Tebi s ovom porukom noćas. Neka bi blagoslovila one koji su je čuli, one, Gospode, koji će je ponijeti sa

ti tijelo i krv to nisu otkrili, već je to učinio Moj Otac koji je na nebu. I na toj stijeni izgradit ću Svoju Crkvu, a vrata pakla ne mogu je nadvladati."

16 A mi ljudi dok idemo, mi luterani želimo hodati u vjeri, mi metodisti želimo uzvikivati da bismo dobili To, vi pentekostalci želite govoriti u jezicima da biste dobili To, ali to je na desetke milijuna milja udaljeno od Toga.

To je božansko otkrivenje Gospoda Isusa Krista, Osobe Njegovog Bića, objavljeno u srcu. "Na toj stijeni sagrađiti ću Svoju Crkvu, i vrata pakla neće je nadvladati." To je savršeno s Matejem 24 - 5, 24 - ili sv. Ivan 5, 24: "Tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima život vječni i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život." Ne zato što ste bili dotaknuti nekom emocijom, već zato što ste imali privilegiju da se Krist otkrije vama s neba: "Na ovoj stijeni sagrađiti ću Svoju Crkvu."

17 A onda Jakov, kad je umro, njegovi sinovi su zapakirali njegovo tijelo i bio je sahranjen s Abrahamom, Izakom, Sarom i Jobom, u svetoj zemlji u Palestini.

Onda Josip, pošto je bio prorok, on je prosperirao dolje u Egiptu. On je znao Boga. Bog Se otkrio njemu. I kad je on umro, rekao je: "Nemojte sahraniti moje kosti ovdje, već stavite... kad... Jednog dana Bog će vas zasigurno posjetiti." Zašto? On je svečano počivao na Riječi Božjoj Mojsiju: "Četiristo godina služit će ovom narodu, ali ja ću ih izvesti." On je svečano počivao na Riječi.

A kako divna ilustracija ovdje. Ako primijetite, svaki Hebrej koji bi prošao s leđima koja su goniči robova bičevali do mesa, a kad bi on pogledao na kosti proroka Josipa, znao je da će jednog dana oni izaći. Jer su te kosti ostale tamo za spomen da će jednog dana oni izaći.

18 Prije oko petnaest ili osamnaest godina, kad je Billy Paul, mališan od oko pet godina, jedva toliko... Imali smo mali cvijet kojeg smo nosili na grob njegove majke u zoru jednog jutra na Uskrs, baš kad je sunce izlazilo, provirivalo, ili je to bilo upravo prije zore, pa smo išli na službu. I dok smo hodali prema grobu, mališan je skinuo šešir dok smo prilazili mjestu gdje su sahranjene njegova mala sestra i majka. A on je počeo jecati i plakati, i rekao je: "Tata, je li mama tu dolje u toj rupi?"

Rekao sam: "Ne, sine. Ona nije tu dolje u toj rupi. Njoj je milijun puta bolje nego tebi i meni."

On je rekao: "Hoću li vidjeti mamu ponovno?"

Rekao sam: "Božjom milošću, ako to želiš, moći ćeš je vidjeti ponovno."

Rekao je: "Hoće li njezino tijelo ikada ustati iz ovog groba?"

Rekao sam: "Dušo, zatvori oči, a ja ću ti ispričati malu priču. Prije mnogo stotina godina ovog jutra, grob je ostao prazan." Rekao sam: "To je spomen onima koji snivaju u Bogu da će ih Krist dovesti sa Sobom kad On dođe." Bez i tračka sumnje, ja svečano počivam na Božjem vječnom obećanju.

19 Poput Joba iz davnina, kad je on čuo to "iz praha si uzet, u prah ćeš se vratiti", mene to podsjeća na Longfellowa koji je rekao:

Ne govori mi žalobno,

Da život tek isprazan je san!

I da mrtva je duša koja sniva,

I ništa nije kakvim se čini.

On je rekao:

Da, život je stvaran! Život je zbilja!

A grob mu nije cilj:

Iz praha si uzet i u prah ćeš se vratiti,

Nije rečeno za dušu.

Oni to nazivaju teofanijom, da kad napustimo ovo odlazimo negdje drugdje. Gdje god da je to, ja uzimam riječi apostola kad je rekao: "Ako se ovaj zemaljski šator ili prebivalište ruši, imamo jedan koji nas već čeka da se preselimo iz ovoga u taj."

20 Abraham, Izak, Jakov, Job, svi proroci, oni su vjerovali i imali povjerenja da dolazi uskrsnuće, da dolazi Izbavitelj. Oni su prorokovali o Njemu. Enoh je prorokovao o Njemu, svečano je počivao, zapečatio svoje svjedočanstvo time. Izak, Jakov, Daniel, Jeremija, Ezekiel, oni su svečano počivali na vremenu da će doći Mesija.

A oni su umrli i duše su im otišle u raj. Oni nisu mogli otići u Božju prisutnost jer (Jučer smo to imali.) krv ovnova i jaraca nije mogla oprostiti grijehe. Samo je prekrivala grijehe, što je govorilo o danu kad će savršena žrtva... jer životinjska krv nije se mogla vratiti na prinositelja žrtve, jer u tom slučaju on ne bi prestao prinostiti žrtve tog tipa.

Ali kad je Sin Božji umro, život koji je bio u Njemu bilo je ništa drugo već Bog, da se vrati i prisvoji nas u Božju obitelj. A sad smo Božja djeca, Život iz Njegove krvi.

21 Zapazite sada brzo dok nastavljamo. Kad su nazad u Starom Zavjetu i oni koji su vjerovali i prinostili žrtve, a umrli su u vjeri u iščekivanju tog vremena... Razlog zbog kojeg su ti proroci to radili, i što su htjeli da ih se sahrani u Palestini, oni su znali da se uskrsnuće neće dogoditi u Egiptu.

50 Taj mladić je rekao: "Suče!" I prekinuo je tijekom suđenja kad je preskočio preko ograde i pao sucu pred noge po milost.

Rekao je: "Suče, pogledaj moje lice. Zar me se ne sjećaš?"

On je rekao: "Ne, sine, ne sjećam."

On je rekao: "Sjećaš li se života malog dječaka kojeg si spasio prije mnogo godina od odbjeglog konja?"

Rekao je: "Da, sjećam se toga."

On je rekao: "Ja sam taj dječak." Rekao je: "Suče, onda si me spasio. Spasi me sada."

Sudac ga je pogledao i rekao: "Sine, tog dana bio sam tvoj spasitelj. Danas sam tvoj sudac."

Danas je On tvoj Spasitelj. Grješniče, sutra ti On može biti Sudac. Razmišljamo o tome sada dok glazba svira i svi se mole, oni koji su na polju molitve s Bogom.

51 Pitam se, brzo sada noćas, oni koji žele prihvatiti Krista za osobnog Spasitelja, recite: "Bože, smiluj se meni, grješniku. Ja želim doći prolivenom krvlju. Umoran sam od pridruživanja crkvama i trčanja s mjesta na mjesto. Želim biti nanovo rođen. Želim iskustvo u svom srcu da znam da je Krist otkrio Sebe meni duhovnim otkrivenjem o kojem si govorio, brate Branhame. Želim duhovno otkrivenje, po Duhu Svetom u svom srcu, da me oživi. Učini Krista realnijeg meni nego što sam sam sebi. Želim to iskustvo, brate Branhame. Hoćeš li se moliti za mene dok podižem ruku?" Hoćete li sada podići ruke, koji želite da vas se sjeti? Neka vas Bog blagoslovi gospođo. Neka vas Bog blagoslovi tamo iza, gospođo. To je dobro. Neka vas Bog blagoslovi, gospodine. To je dobro. Podignite ruke, eto, dignite ruke gore.

52 Kako se možete sramiti? Možeš li odbaciti nešto Takvo, prijatelju? Zapamtite...

"O," kažete, "brate Branhame, propovjednici su propovijedali godinama." Znam, ali jednog skorog dana prestat će s propovijedanjem. A kako stvari izgledaju, to bi moglo biti odmah. Vi ćete čuti svoju posljednju službu. Iskreno, možda je ovo vaša posljednja.

"O," kažete, "ja sam mlad." To nema veze. Smrt ne pravi razliku među ljudima, ili dobi, ili sposobnostima. Hoćete li sada prihvatiti Njega za osobnog Spasitelja podizanjem ruke i govorenjem: "Bože, smiluj mi se." Podignite ruke s ostalima i recite: "Sada želim prihvatiti Krista." Hoćete li podići ruku?

53 Netko tko je povratnik u grijeh, recite: "Bože, smiluj mi se. Želim se

starozavjetne svece. Anđeoski bendovi su svirali, dok su anđeli uzvikivali. On je bio moćni Pobjednik. Imao je ključeve smrti i pakla koji su Mu visjeli na boku. Prošao je pravo uz palače Slave dok nije došao do prijestolja. I On je rekao: "Oče, evo ih. Oni su vjerovali Tvojim riječima da ću doći jednog dana. Pobjedio sam oboje, smrt i pakao." Što je to bilo, brate? On je imao ožiljke na Svojoj ruci da bi pokazao da je bio u bitci. Slava Bogu na visinama. On je taj moćni Pobjednik. "Evo ih, Oče: Abraham, Izak i Jakov."

Mogu Ga čuti kako govori: "Sine, popni se ovdje pokraj Mene i sjedi mi zdesna dok ne položim dušmane za podnožje tvojim nogama." Brate, jednog dana On će ponovno doći, a kakav dan će to biti!

On nije bio besposlen dok je bio u grobu. Mi mislimo da je On samo ležao tamo, mrtav. Ali On je dolje i dalje pobjeđivao. Otišao je dolje i uzeo ključeve Sotoni. On drži ključeve smrti i pakla noćas. On je rekao: "Jer ja živim i vi možete živjeti, također."

47 Pitam se noćas, moj dragi brate, sestro, jeste li razmišljali o tome iskreno? Shvaćate li da vi živite samo zato što On živi. Jeste li pristupili tome dovoljno da ponudite sebe i kažete: "Bože, evo me, grješnika. Smiluj mi se." Jeste li ikad prihvatili tu svedovoljnu Žrtvu? Jeste li Mu ikad rekli da Ga volite? Povrijedi li vas kad pogriješite? Ako nikad niste došli do tog iskustva sada u ovoj sahrani... Kad nam vrijeme prolazi, upravo se dobro osjećate.... Ali pitam se, ako nikada niste primili Krista za svog osobnog Spasitelja, pitam se biste li učinili to dok poginjemo naše glave samo na trenutak u riječi molitve.

48 Sviraj to: "Ispucane stijene," ako želiš, sestro Gertie, ako imaš to. U redu, bilo što je u redu.

S pognutim glavama, postaviti ću vam vrlo iskreno pitanje. Zapamtite prijatelji, grješnici ili sveci, vi ne prestajete postojati kad vas sahranimo. Vaša duša je negdje. Evo, Isus je posjetio oba mjesta prema Pismu. Gdje bi vas On pronašao da noćas odete? Bi li vam se vrata milosti zatvorila ispred lica jer ste odbacili? Zapamtite, ne samo da je On Spasitelj. On je Sudac. Vi ste sudac sada. Kako sudite Njega? Neka vam On sada bude Spasitelj.

49 Pada mi na pamet priča. Nedavno je dječak sjedio u kočiji. Puška je opalila niz ulicu, a konji su pobjegli i trčali su preko litice. Mladi kauboj je otrčao i zaustavio konje upravo prije nego je kočija poletjela preko litice, jer je beba bila u njoj. On je spasio život malisanu.

Mnogo godina nakon toga, bili su na sudu. Isti taj dječak počinio je kriminalno djelo, otišao krivim putem, bio kriv. Pio je, kockao, ubio čovjeka i bio je kriv, dokazano kriv. A sudac je ustao i rekao: "Osudujem te da te objese za vrat dok tvoj smrtni život ne prestane."

Dogodit će se samo u Palestini.

To je ono što kažem noćas. Mene svakako nazivaju. Nije me briga kako me ljudi zovu. Meni to ništa ne znači. Jedino što želim jest znati ovo: da sam bio mrtav, a život mi je sakriven u Kristu, kroz Boga, i zapečaćen Duhom Svetim, da kad On pozove među mrtvima, ja ću odgovoriti na taj dan. Sahrinite me u Krista, jer one koji su u Kristu Bog će dovesti sa sobom na taj dan.

22 Kako dolazimo u Krista? 1. Korinćanima 12, 13: "Jednim Duhom svi smo kršteni u jedno Tijelo i postajemo građani Kraljevstva Božjeg." Ispovijedamo da smo samo putnici i tuđinci na ovoj zemlji, ne tražimo stvari svijeta, već očekujemo dolazak blagoslovljenog Kralja da preuzme vlast od mora do morskog beskraja, kad On dođe u Svojoj slavi. Zsigurno, mi očekujemo Njegov dolazak.

23 A onda nema sumnje u mom umu, a to je ono što je Isus imao na Svom umu kad je bio ovdje na zemlji, ta nepogrješivost Božje vječne Riječi. Jer znamo da u Njemu prebiva punina Božanstva Tjelesno. Cijelo Božanstvo bilo je u Njemu. On je bio i Otac, i Sin, i Duh Sveti, ali je prebivao u ljudskom obličju, Božja teofanija, velika slika Boga na koju je načinio čovjeka, a onda ga stavio na zemlju... On je imao tijelo. Bog nije bez tijela. Bog ima tijelo i ono izgleda kao čovjek. Mojsije ga je vidio. Drugi su ga vidjeli i ono izgleda kao čovjek.

A to je samo impresija, ovo je, onoga što je to. I sve na zemlji: ljepota, ljupkost, ljepota prirode, nije ništa drugo već odgovor na mnogo bolje od toga što nas čeka kad napustimo ovaj svijet. Jer sve na zemlji je uzorak onoga što je na nebu. Sve što je dobro, sve što je pravedno, sve što je lijepo, stabla, ptice, sve je samo uzorak onog što je na nebu.

Naš vlastiti život je samo uzorak. To je samo sjenka, a ne realna stvar. To je negativna strana. Potrebna je smrt da se slika razvije, da nas vrati natrag u teofaniju iz koje smo došli. Onda u uskrsnuću mi dolazimo nalik Njemu, uskrsnom tijelu. Kako divno. Ne samo divno, već je to stvarno svečana istina Božje vječne Riječi, da ćemo biti kao On.

24 Zapazite, evo, Isus, opunomoćen svom Božjom silom, ali kad je On sreo Sotonu, on nikad nije koristio ništa od Svoje sile. On se samo pozivao na Riječ. Jest. Rekao je: "Pisano je: Čovjek neće živjeti samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta."

Kako onda možete reći da možete biti doma i biti jednako dobar kršćanin kao što biste bili u crkvi? Ne možete. Čitajte Riječ. Duh Sveti se hrani od Riječi. Biblija je Božja duhovna hrana za Njegovu crkvu. A Duh Sveti je onaj tko vam je donosi i stavlja u srce, a vi je zalijevate sa zahvalnošću. A svako Božansko obećanje proizvest će upravo ono što je Bog rekao da će učiniti. Mora. To je Njegova Riječ i to je Život.

25 Evo, zaboravio bih da sam trebao imati samo pola sata. Toliko mi je potrebno da dođem na ono što želim reći.

Ali zapazite Isusa u zadnjem satu ili dva Njegovog života. Mnoga - mnoga proroštva su bila ispunjena.

Netko mi je rekao: "Brate Branhame, ovo se mora dogoditi i ono se mora dogoditi."

Rekao sam: "To se može dogoditi u sat vremena."

Ako pročitate 22. Psalam i onda promatrate Njegov čas umiranja na križu, sad sam zaboravio koliko se izvanrednih proroštava ispunilo u posljednjih dva ili tri sata Njegovog života. Zasigurno, "Proboli su moje noge i ruke. Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" i tako dalje, kao što je David povikao.

26 A još jedna stvar... Želim da zapazite istinu, nepogrješivi dio Božje Riječi. Biblija kaže: "On čuva sve Svoje kosti, ni jedna neće biti slomljena." Jer u simbolu, pashalno janje je bilo simbol toga. Janje je moralo biti bez mane. Nije smjelo biti polomljenih kosti u janjetu. I u trenutku kad je On bio - kad je On umro, otišli su mu slomiti noge čekićem. I upravo prije... Pogledajte taj vrlo kritičan trenutak. Čovjek s čekićem, spreman udariti njegove noge, ali Božja Riječ kaže: "Ni jedna kost u Njegovom tijelu neće biti slomljena." Kako će se to dogoditi? Požurit ćemo.

27 Božja Riječ je vječna. Ako je Božja Riječ toliko savršena, oni koji su u Kristu sigurno će ustati kao što je sigurno uskrsnuće. Bog je obvezan prema Svojoj Riječi da vas iscijeli, kao što je da vas spasi. Jer On... To je - Njegova Riječ koja je obećala. To je Božja Riječ i mi nemamo pravo oduzeti od Nje, već samo reći: "To je istina." Vjerujete u nju. Bez obzira što se dogodilo, svejedno je vjerujte. Na isti način su Je ostali morali vjerovati, a mi nismo isključeni iz toga. Bog je dao Palestinu Izraelu, ali su se oni morali boriti za svaki centimetar zemlje koju su dobili. Obećanje je vaše, ali morate se boriti za svaki centimetar kojeg zahtijevate. Đavo će se pobrinuti za to, zasigurno hoće.

28 Ali zapazite, kad su bili spremni slomiti noge našem Gospodu Isusu, da je čekić pogodio nogu i slomio je, Bog bi bio u krivu. Ali nije bilo dovoljno đavola u cijelom mračnom paklu koji bi dopustili da taj čekić udari to dragocjeno tijelo. Jer je David, osamsto godina prije toga, rekao da neće biti niti jedna slomljena kost u Njegovom tijelu. Božja Riječ mora ostati istina.

Ali, što su oni onda učinili? Uzeli su koplje i zaboli ga u Njegov bok, a Krv i voda su potekli kako bi ispunili što Biblija kaže: "Proboli su mi ruke i bok." Riječ je bila ispunjena.

29 Evo, kad je On umirao, o, kako strašan čas... Razmišljam o toj

Svojim učenicima oko četrdeset dana. Razgledajte okolo i vidite kako sve izgleda."

Tog slavnog Uskrsnog jutra (gdje ćemo nastaviti ujutro, Gospodnjom voljom) kad je On ustao iz mrtvih, Biblija kaže u sv. Mateju 27 da "Mnogi sveti koji su snivali u zemaljskoj prašini uskrsnuše te izađoše iz grobova." Tko su bili ti? Abraham, Izak, Jakov, Job, oni koji su duhovno otkrivenim otkrivenjem znali da će Izbavitelj jednog dana stati na zemlju. To su oni, prvina plodova od onih koji su usnuli.

44 Oni su tamo šetali gradom. Mogu vidjeti Saru i Abrahama, mlade i pune - i zgodne, i-i pune života, više neće biti stari, više neće biti bolesni, više neće gladovati, kako hodaju okolo u svojim tijelima.

Kajfa je stajao tamo i govorio: "Znate što, nešto se dogodilo jučer, samo pogledajte nered u kojem je ovaj hram. Tamo je... Moramo naći nekoga tko će zaštititi taj zastor. Pogledajte tu preokrenutu posudu za žrtve. Što se dogodilo? Je li taj čovjek bio astrolog? Je li bio vračar? Ili, što se dogodilo? Ej, dođi ovdje, Josipe, tko je taj mladi par što stoji tamo?"

Abraham je rekao: "Sara, prepoznali su nas. Bolje da izađemo."

"Pokazali se mnogima." To nije bilo sve. Dok završavamo, promatrajte. Jednog dana nakon što je On - što su oni posjetili: Abraham, Izak, Jakov i svi oni posjetili su domovinu. Kad je Isus ustao...

Kažete: "Brate Branhame, je li to mitski?" Ne, zasigurno. Pokazat ću vam citate iz Pisma za nekoliko minuta.

45 Kad je On počeo ustajati, oni su samo vidjeli Njega, ali starozavjetni sveci su otišli s Njim jer Biblija kaže da je uzišao vodeći sužnje i dao dare ljudima. I mogu Ga vidjeti kako uzlazi i ujedinjuje se sa Svojom crkvom.

Dvojica anđela iz benda koji je svirao glazbu, vratili su se i rekli: "Vi Galilejci, zašto stojite i gledate gore? Jer isti Isus koji je uznesen, vratit će se ponovno." Zasigurno. Oni su požurili pridružiti se povorci.

I kroz nebo Isus i starozavjetni sveci su prošli. Prošli su Mjesec, prošli su Sunce, prošli su zvijezde. I kad su došli pred to veliko, predivno bijelo nebo, starozavjetni sveci su povikali, citirajući Pismo: "Dižite se, dveri vječne, podignite se. Dižite se, dveri vječne, podignite se, da uniđe Kralj slave!"

Svi anđeli su se okupili na vrhu balkona neba i rekli: "Tko je taj Kralj slave?"

46 Starozavjetni sveci su rekli: "Jahve silan i junačan, Jahve silan u boju. On je Pobjednik!"

Anđeo je pritisnuo veliki gumb i biserna vrata su se otvorila. Pravo kroz grad Jeruzalem došao je veliki, moćni Pobjednik dovodeći

točno. Okrenuo se i snažno ga odgurnuo, zalupio vratima i rekao: "Ostani tamo. Ja sam Šef od sad nadalje."

On sad nije imao ključeve Kraljevstva jer ih je dao Petru. Prošli smo to ujutro na vodenom krštenju. Ali je imao ključeve smrti i pakla, i uzeo ih je. Nakon Svog uskrsnuća On je rekao: "Imam ključeve smrti i pakla." Petar je imao ključeve Kraljevstva. Sotona je imao ključeve smrti i pakla, ali ih sada Isus ima. On je Šef.

41 Ovdje On počinje. Dolazi Uskrs. Vrijeme brzo prolazi. Ali, postoji još jedna grupa. Gdje je Job? Gdje je Abraham? Gdje su oni? Gdje su ti ljudi koji su vjerovali Božju Riječ? Je li ih On zaboravio? Je li ih smrt uništila? Je li to bilo sve od njih? Nikad, nikad, Bog mora održati Svoju Riječ.

Mogu Ga vidjeti. Zavirimo malo u raj i pogledajmo tamo preko. A ja vidim Abrahama i Saru kako hodaju okolo, i uskoro [Brat Branham kuca - urednik.] nešto na vrata. Abraham odlazi otvoriti vrata. Kaže: "Draga, dođi ovdje. Pogledaj ovdje. Pogledaj ovdje, to je isti Onaj Koji je stajao sa mnom ispod hrasta onog dana." On je Abrahamov Bog.

Upravo tada mogu vidjeti Daniela kako gleda preko ramena i kaže: "To je Stijena koja se odlomila s planine, sigurno kao što stojim ovdje."

Vidim Joba kako ustaje i kaže: "To je moj Izbavitelj za kojeg sam rekao da znam da živi i da će jednog dana stati na zemlju. Moje tijelo možda nije ništa više od žlice pepela, ali za petnaest minuta opet ću biti u njemu. To je On."

Ezekiel je pogledao preko i rekao: "Vidio sam istu tu Osobu kao Kotač usred Kotača kako se vrti skroz nasred zraka." O moj Bože.

Onda dolazi Enoh. Enoh je rekao: "Vidio sam Ga kako dolazi s deset tisuća Svojih svetaca izvršiti sud."

42 Starozavjetni sveci su čekali, zasigurno jesu. Pod pomirenjem krvlju nisu mogli ići u prisutnost Boga - Boga neba, jer krv jaraca i ovnova nije mogla oduzeti grijeh.

Ali On je rekao: "Braćo Moja, Ja sam Taj što mislite da sam. Ja sam ženin Potomak. Ja sam Sin Davidov. Ja sam Sin Božji. Ja sam djevičanski rođen. Moja krv vas je izmirila. Čekali ste pod krvlju ovnova i jaraca, ali sada Moja krv izmiruje i vi ste slobodni. Idimo gore, uskoro će Uskrs." Samo mislite, to se dogodilo prije oko tisuću i devetsto i nešto godina od večeras.

43 Mogu čuti Abrahama kako kaže: "Gospode, kad se ponovno vratimo u svoja tijela, Sari i meni se to toliko svidjelo, bi li Te smetalo da se samo kratko zaustavimo na Tvom putu?"

Pa, mogu Ga čuti kako kaže: "Pa, ne, naravno da ne. Ostat ću sa

pjesmi, i iskreno, užasno se osjećam kad razmišljam o toj pjesmi koju je pjesnik napisao prije mnogo godina:

Ispucane stijene i tamno nebo,

Moj Spasitelj je pognuo glavu i umro.

Razderani zastor otkrio je put,

U Nebesku radost i beskraj dan.

I dok je On visio tamo, krvario i umirao, kad je On pognuo Svoju glavu... Sunce se toliko postidjelo gledati na smrtna stvorenja koja je Bog načinio na svoj lik, da mora platiti toliku cijenu da ih otkupi. Sunce je odbilo gledati na zemlju u tom času. Mjesec je bio toliko postidjen da se povukao sa svog mjesta. A zvijezde su okrenule leđa zemlji. Kako užasna stvar mora da je grijeh, kako je Bog morao postupiti s njim.

30 A vidjeti te svećenike koji su ismijavali... a pljuvačka Mu je visila niz lice. Čovjek Ga je trskom udario po glavi i rekao: "Ako si prorok, reci nam tko te udario." Jedan Mu je počupao bradu s lica i opalio Mu šamar, i htio je da Se zauzme za Sebe.

On je rekao: "Da je moje Kraljevstvo s ovog svijeta, odmah bih pozvao Svog Oca. On bi mi poslao dvanaest legija anđela."

To se moglo promijeniti, ali kako je to mogao učiniti? On to jednostavno nije mogao jer su Njegova vlastita djeca tražila Njegovu krv. Možete li zamisliti tatu, oca, a da njegova vlastita djeca u tami traže krv svog vlastitog oca? To je razlog što nije mogao učiniti ništa više već umrijeti. Da nije, to bi bila propast za Njegovu djecu. To bi bila propast za stvorenja. Ali, On je morao umrijeti da bi spasio Svoje ljude.

31 A kad je to učinio, kad je pognuo Svoju glavu, ova stara zemlja je zadrhtala. Mora da je imala živčani slom, jer Biblija kaže da je cijela zemlja, od šest do devet sati, bila u tami... bila je preko cijele zemlje. I zemlja se zatresla i stijene su popucale. A hramski zastor se razderao od vrha do dna, cigle žrtvenika se preokrenule. Sin živoga Boga je umro. On je bio toliko mrtav da je Sunce to prepoznalo. Bio je toliko mrtav da je Mjesec to prepoznao. Bio je toliko mrtav da su zvijezde to prepoznale. Bio je toliko mrtav da je zemlja to prepoznala. Bio je toliko mrtav da su stvari to prepoznale, atmosfera je to prepoznala. Sve je moralo znati da je to bio Božji Sin. Jer Božja Riječ nije mogla iznevjeriti. On je bio obećan od Edenskog vrta, Sjeme koje će zatirati zmijčevu glavu.

32 Sada, što Mu se dogodilo? Gdje je On otišao kad je napustio križ i završio u grobu Josipa iz Arimateje?

Bio je toliko siromašan da nije imao gdje položiti Svoju glavu. Rođen je u jaslama s ružnim imenom koje Ga je pratilo, kao vanbračno dijete.

Smijali su mu se, izrugivali Ga, ismijavali na zemlji. Bio je ismijavan i odbačen. A kad je On umro, morao je umrijeti kapitalnom kaznom između dva lopova. A nisu Ga imali gdje sahraniti, te je sahranjen u tuđi grob. Sam Bog s neba došao na zemlju... Što mi mislimo tko smo mi kad moramo proći kroz male patnje? Što je On učinio za nas! Razmišljajte o tome, prijatelji. Proučavajte to.

33 Rimski vojnik je rekao: "Uistinu, to je Sin Božji." Grješnik je to morao prepoznati. Juda je rekao: "Izdao sam nevinu krv." On je to morao prepoznati. Cijeli svijet je to prepoznao.

Gdje je onda On otišao? Kad čovjek umre, je li to kraj? Ne, uistinu. On je morao tako umrijeti jer Božja Biblija kaže da će tako umrijeti. A On je vjerovao Božjoj Riječi. To je razlog zašto je On mogao reći u Svom životu: "Uništite ovaj hram i ja ću ga podići za tri dana."

Jer je David samo jednom u Bibliji rekao pod inspiracijom... kad je David, Božji čovjek, prorok koji je bio pomazan Riječju, rekao je: "Jer nećeš dati da pravednik tvoj truleži ugleda niti ćeš mi ostaviti dušu u podzemlju."

34 Isus je rekao: "Uništite ovo tijelo i ja ću ga podići za tri dana." On je znao da Božja Riječ ne može iznevjeriti. O moj Bože!

Ako je On mogao svečano počivati na tome, vjerujući da Božja Riječ ne može iznevjeriti, koliko više možemo mi svečano počivati da smo nanovo rođeni Duhom Svetim, a On je svjedok u našem srcu upravo sada da znamo da naš Izbavitelj živi i da će ponovno doći jednog dana. Počivajte sigurni da će one koji su u Kristu Bog dovesti sa Sobom.

Zapazite sada. On je bio tamo. Znao je da niti jedna stanica tog tijela ne može istruliti. Sedamdeset i dva sata, i nastupa raspadljivost. To je razlog što On nije ostao tri dana. Umro je u petak popodne. Uskrasnio je u nedjelju ujutro. Ali, to je bilo unutar tih tri dana. U ta tri dana On će uskrsnuti, jer je vjerovao Božjoj Riječi.

35 Tu je On išao. Gdje je išao kad je otišao? Biblija kaže: "On uzađe." Otišao je propovijedati dušama koje su bile u zatvoru, koje se nisu pokajale tijekom patnje u danima Noe. Njegova duša, Njegov Duh, Njegova Teofanija Njegovog Vlastitog Bića, otišla je dolje. Pratimo Ga. Biste li Ga htjeli pratiti večeras nekoliko minuta? Pogledajmo gdje je otišao.

Upravo iza područja smrtnih bića prostire se područje demonskih sila. Ispod toga - upravo iznad toga prostiru se duše nepravednih. Ispod toga nalazi se sama sotonska vlast: pakao. Onda odmah iznad nas nalazi se Duh Sveti, onda ispod žrtvenika leže duše pravednih ljudi, a onda je Sam Bog. Jedan ide dolje, drugi ide gore. Dva duha su ovdje na zemlji i utječu

na ljude na ovoj zemlji.

36 A kad je Isus umro... On ide gore, tamo dolje. Mogu Ga vidjeti tog petka popodne, nakon Njegove smrti, [Brat Branham kuca - urednik.] kuca na vrata područja izgubljenih. Pratimo Ga na trenutak. Vrata se otvaraju. Tamo je bila žena, tamo je bio muškarac, tamo su bile mlade dame, tamo su bili stari, svi su bili zajedno u tom odvratnom mjestu koje se zove zatvorom izgubljenih duša.

Da imam vremena, volio bih vam ispričati. Možda je bila samo vizija. Ali, jednom sam posjetio to mjesto i doživao milost kad sam bio grješnik i išao na operaciju. Kad sam izašao, stajao sam na zapadu s rukama podignutim prema nebu, a križ me je obasjavao.

37 Ali na tom mračnom mjestu tamo, Isus je prišao vratima. Sve je moralo posvjedočiti da je On Božji Sin jer je njima propovijedano tijekom patnji u danima Noe. Pokucio je na vrata. Rekao je: "Ja sam Onaj o Kojem je govorio Enoh. Ja sam ženin Potomak koji je trebao zatirati glavu zmijcu. Svaka Božja Riječ se ispunila. Ja sam upravo umro na Golgoti i otkupio sam Svoju Crkvu. A Onaj o Kojem je Enoh govorio sam Ja." A oni su bili bez milosti, bez nade, jer su zgriješili. A vrata su se zatvorila pred njima.

38 Skroz dolje u području demona, skroz dolje na samim vratima pakla, On kuca na vrata. [Brat Branham kuca - urednik.]

Ovo se događa dok je On u grobu, Njegovo tijelo, i čeka uskrsnuće. On je posjetio mjesta na koja odlaze pravedni i nepravedni, gdje ćete vi otići jednog dana, na jedno ili na drugo mjesto.

A On kuca [Brat Branham kuca - urednik.] na vrata pakla. I kad je to napravio, đavo je prišao. I mogu čuti kako govori: "O, konačno si stigao. Stvarno sam mislio da te imam kad sam ubio Abela."

39 Vidite, kad je obećan taj Potomak u Edenskom vrtu, Sotona je konstantno pokušavao uništiti to Potomstvo. A Abelova smrt i dolazak Seta bila je samo smrt, sahrana i uskrsnuće Krista. To Potomstvo mora nastaviti. A on je to pokušao uništiti.

On je rekao: "Mislio sam da Te imam kad sam uništio Abela. Mislio sam da Te imam kad sam uništio proroke. Bio sam siguran da Te imam kad sam Ivanu odrubio glavu. Ali sada, nakon svega, stigao si. Sad Te imam." O moj Bože!

40 Mogu Ga čuti kako kaže: "Sotono, dođi ovdje." On je sada Šef. Nagnuo se, skinuo ključeve smrti i pakla s njegovog boka i objesio o Svoj Vlastiti bok. "Želim ti pojasniti: dugo si bio blefer. Ja sam djevičanski rođeni Sin živoga Boga. Moja krv je i dalje mokra na križu i puna cijena je plaćena. Ti više nemaš prava. Opljačkan si. Daj mi te ključeve." To je